U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **M. F.**, zast. Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL. M., advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2017, čj. OAM-951/ZA-ZA11-ZA04-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2017, čj. 61 Az 4/2017-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci Mgr. Petru Křížákovi, MBA, LL. M., advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **7 502 Kč**, která mu bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 1. 2017 neudělil žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 6. 2017. Soud nepovažoval tvrzené obavy z vyhrožování ze strany soukromé osoby (bývalého manžela) za důvod pro udělení azylu. Uvedl, že tyto obavy by byly důvodem pouze tehdy, pokud by státní orgány takové ohrožení podporovaly, tolerovaly, organizovaly, záměrně trpěly či nezajistily potřebnou ochranu. Žalobkyně se přitom neobrátila s žádostí o pomoc na orgány Ruské federace. Také neuvážila možnost vnitřního přesídlení. Až v řízení před soudem žalobkyně uvedla problémy související s jejím muslimským vyznáním.

[3] Na humanitární azyl dle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, není podle krajského soudu nárok a jeho udělení je věcí uvážení správního orgánu rozhodujícího o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soudu nepřísluší přezkoumávat výsledek úvah správního orgánu; může se zabývat pouze tím, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů

a zda k němu správní orgán dospěl při dodržení práv na spravedlivý proces, případně zda jeho rozhodnutí nevybočilo z mezí stanovených zákonem. V průběhu správního řízení žalobkyně neuváděla žádné důvody pro udělení humanitárního azylu. Až s podanou žalobou předložila zprávu, podle které trpí středně těžkou depresivní poruchou a psychosomatickými potížemi. V případě návratu do země původu hrozí zhoršení jejího stavu. K této zprávě se soud vyjádřil tak, že z ní nelze dovodit vážné ohrožení života a zdraví nebo nemožnost pokračovat v léčbě po návratu do země původu.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Kasační stížnost je podle ní přijatelná, neboť se krajský soud dopustil zásadního pochybení ve svém rozhodnutí, které mohlo zasáhnout do jejího hmotněprávního postavení. Soud pochybil tím, že posoudil důvodnost udělení humanitárního azylu, ačkoliv se měl zabývat pouze vývojem zdravotního stavu stěžovatelky, případně tím, zda s ohledem na zdravotní stav stěžovatelky bylo omluvitelné, že se o svých psychických potížích nezmínila již ve správním řízení.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS neshledává zásadní pochybení krajského soudu, které by mělo vést ke zrušení jeho rozsudku. Stěžovatelka správně upozorňuje na to, že v určitých případech se má správní soud odchýlit od § 75 odst. 1 s. ř. s. a přihlédnout i k novým skutečnostem, které účastník uplatnil až před soudem. Jak ovšem plyne z judikatury, takový postup je výjimečný. Uplatní se tehdy, pokud cizinec v řízení před soudem uvede skutečnosti, které nastaly až po právní moci rozhodnutí správního orgánu nebo nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání správního orgánu, a zároveň se o těchto skutečnostech lze domnívat, že by mohly být relevantní pro možné udělení ochrany (viz rozsudek ze dne 4. 2. 2013, čj. 8 Azs 27/2012-65). Současně platí, že tyto nové skutečnosti se musejí dotýkat ohrožení základních práv cizince. To má zabránit návratu cizince do země, kde by mu hrozila újma na jeho základních právech (viz rozsudky ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 Azs 15/2010-76; ze dne 22. 4. 2011, čj. 5 Azs 3/2011-131; a ze dne 8. 9. 2011, čj. 2 Azs 8/2011-55).

[8] Novou skutečností, kterou stěžovatelka tvrdí, je její špatný psychický stav. Není pravda, že by krajský soud sám užil správní uvážení a hodnotil vhodnost udělení humanitárního azylu na základě nových skutečností uvedených v žalobě. Krajský soud se pouze zabýval jejich povahou, aby mohl zhodnotit, zda se nově tvrzené skutečnosti dotýkají ohrožení základních práv stěžovatelky, a zda tedy mohou vyloučit pravidlo stanovené v § 75 odst. 1 s. ř. s. Zjistil, že nové skutkové tvrzení se nijak nevztahuje k situacím, na které dopadá zmíněná judikatura. Nejde tu tedy o situaci, kdy by krajský soud ignoroval nové tvrzení, azyl nebyl udělen a cizinec by se ocitl v zemi původu, kde by mu hrozila újma na životě, tělesné integritě, mučení či nelidské zacházení, případně by byl v případě návratu hrubě narušen jeho soukromý a rodinný život.

pokračování

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tak poskytují dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za zastupování (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jde o odměnu za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a doplnění kasační stížnosti) v částce 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), celkem tedy 6 200 Kč. Ustanovený zástupce je plátce daně z přidané hodnoty, a proto se částka zvyšuje o příslušnou sazbu této daně na 7 502 Kč. Přiznaná odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu